

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Ende Mirakelen Vanden H. Ende Honichvloeyenden Leeraer Bernardvs

Verstock, Gasparus

T'Hantwerpen, 1650

Cap. 20. De doot van Gerardus, ende hoe Bernardvs hem tot de eenicheyt
vertreckt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37315

met hem / herstelt hem in sijn plaetse /
 allen de oneenighe van u Dozsendem
 bertwillicht tot eendzachticheydt / ende
 begheeft u onder de ghehoorzsaemheyt
 des waerachtighen Paus Innocentij :

Den Graef alle dese woorden aen-hoo- Dē Graef
 vvoirt be-
 keert.

rende ende verwonnen wesende dooz de
 machticheyt des Heylighs Geests ende
 tughenwoordicheydt sijns Scheppers /
 en derfde noch en koste niet spreken / maer
 heeft den Bisschop onthelst efi met blij-
 schap der gheheele Gemeente inde ou-
 de plaetse ghestelt. Hier naer heeft BER- Bernar-
 dus ver-
 maent
 hem sot-
 telijck.
 NARDVS met meerdere ghemeenschap
 den Graef aenghesproken ende gheseyt /
 dat hy sulcken ongoddeloose wercken
 niet meer doen en soude / om de gram-
 schap Gods niet meer boozt-aen te ver-
 trecken / ende den ghesloten peys niet te
 spreken.

CAPITTEL XX.

De doot van Gerardus, ende hoe
 BERNARDVS hem tot de eeni-
 cheydt vertreckt.

N Aer dat den peys in Aquitanen ge-
 sloten was ende een-iegghelijck hem
 begheben hadde onder de ghehoorzsaem-
 heyt des Paus Innocentij, is Gerardus
 den

Gerardus
sterft su-
btilijck.

1570
ad 300

Sijn li-
chaem
vortont-
graven.

Sijne
vrienden
vorden
ver-
jaeght.

Bernar-
dustreckt
naer Cla-
revaux.

Begheeft
hem tot
eeni-
cheydt.

den Legaet banden valschen Paus Pe-
trus Leonis, algen half-sterckigh in sijn
quaet gheleben: maer niet lanck hier
naer is de straffe Godts over hem gheco-
men want met een onberstennighe doot
sonder bichte of eenich berouwt der sonde
is hy gestraft / en sijn lichaem leelijck op
gestwollē smozghens in't bedde gebondt /
en wiert van sijne neven (die hy met hoo-
ghe kerckelijcke ampten voozsten hadde)
in een sekere kercke begraven / maer den
treffelijcken man Gaufridus Bisschop
van Chartres ende legaet des waerach-
tigen Apostoliken stoel / heeft 't selue daer
naer doen ontacben ende op een ander
plaetse werpen / iae de selue neven de
kerckelijcke ampten afghenomen / ver-
jaeght ende sijn gantsch gheslacht in bal-
linckschap ghedzeven.

Dit groote gheschil te neder-ghelept
sijnde is BERNARDVS naer Clare
vaux ver trocken / die van sijne Religiou-
sen seer blijtich onthaelt wiert / Godt be-
danckende / die d'ootmoedicheydt sijn
dienaers in Aquitanien verheben hadde
BERNARDVS nu tot ruste ghe-
tomen sijnde heeft sich seluen ver trocken
in eenicheydt om sijne siele gheestelijck
voedisel te gheuen / niet beter hier toe
selben voorbeldende als de lof-sanghen
van Salomon daer de gheestelijcke
haeren

haeren Bzupdegom mede bereert. Hy
 oberpeyst ende bezschyckt dat den Bzup-
 degom schoonder van ghedaente is als
 allen de kinderen der menschen / uyt
 wiens aenschyn de Enghelen ghenuchte
 scheypen / een bzupnette Bzupdt beminc
 heeft / vande Sonne gheberft / ende soo
 hoochelyck verheben / dat hy haer noemt
 seer schoon te wesen ende sonder eenighe
 vleckte. Hy verwondert hem daer-en-bo-
 ven dat dese Bzupdt dooz liefde bes-
 wijckt ende ondersoectt neerstelijck wat
 het is booz een liefde / wiens kussen soeter
 sijn als wijn / naer de welcke (ghepzoest
 hebbende) de siele soo seer verlangt: en-
 de naerdemael dat den Bzupdegom
 met sulckenen grooten lof de Bzupdt
 verheft / soo en gheeft hy haer nochtans
 gheen vol contentement / want ghesocht
 sijnde en wort hy ondertusschen niet ghe-
 bonden / ende naer lanck soecken ghebon-
 den sijnde / wort vast ghehouden op dat
 hy niet en soude blieden. Langhen tyd
 heeft BERNARDVS in dese ende dierge-
 lijcke contemplatien ghebleben / daer me-
 de sijn siele spijfende. Hoe verscheyden hy
 dese liefelijcke lof-sanghen heeft uyt-ge-
 leyt / ende soo booz sich selben als ons
 profijt ghedaen / kan een-ighelijck ghe-
 noechsaem bemercken / die daer af sijne
 schriften ghelesen heeft.

Contem-
 pleert op
 De Can-
 tica Can-
 ticorum.

De vvon-
 dere ma-
 niere vā-
 de Bruy-
 degom
 ende
 Bruyde.

Bernar-
 dus spijft
 met dese
 contem-
 plation
 sijn siele.